

HẠNH-PHÚC

Em thấy đấy: vì sao anh đã quyết
Chọn đưa em về giới-thiệu gia-đình?
Dẫm sau gót những tình yêu tha-thiết
Của bao cô hy-vọng chiếm tim mình!

Từ dạo ấy lòng anh mang mối hận
Bởi không làm thỏa-mãn mọi tình yêu,
Vớ ý nghĩ: biết bao người oán giận
Mình đong-đưa như gió sớm, mây chiều!

Đời thắm đẹp nhờ muôn hương vụn sắc;
Một cánh hoa khôn dệt nổi xuân vàng!
Anh biết thế nên lòng anh thắc-mắc
Thương bao cô mắt lệ ướt hai hàng.

Nhưng nghĩ lại: lòng tham vô-giới-hạn,
Túi hẹp nông khôn nhốt hết kho trời!
Anh đã chọn một riêng em làm bạn,
Các cô kia đành lỗi mộng chung đời!

Như thế đó, tình anh như thế đó,
Em biết không? em có hiểu cho không?
Chọn một đóa để buông lìa cả bó
Vì anh tin em sắc thắm, hương nồng.

Em đã thấy vai trò em hệ-trọng:
Một bông hoa đại diện cả mùa hoa ?
Anh sung-sướng, anh tràn-trề hy-vọng;
Em, em ơi, đừng để mộng phai nhòa!

Em hãy quyết cùng anh xây tổ ấm,
Dù chông-gai, dù bão-tố ngang trời;
Xây cho trọn một túp lều hoa gấm
Từ hôm nay cho đến lúc xa đời .

Vì đất nước chỉ thanh-bình thịnh-vượng
Khi dân-nhân xã-hội được vui hòa,
Mà họ-mạc xóm-giềng là viễn-tượng
Của gia đình xây dựng giữa hai ta!

THANH-THANH 17-01-1955

Kính mời đọc thêm sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ThanhThanh.html>